

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **Z. P.**

bytem x

zastoupená Mgr. Milanem Kučerou, Ph.D., obecným zmocněncem

U Valu 862/2, 161 00 Praha 6

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2022 č. j. X

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 24. 2. 2022.
2. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. snížena od 12. 3. 2022 výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 10. 2021 již žalobkyně nebyla podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byla žalobkyně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. uznána od 25. 10. 2021 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 60 %.
3. V žalobě žalobkyně brojila proti posudku vyhotovenému posudkovým lékařem MUDr. R. L. ze dne 26. 10. 2021. Namítala, že MUDr. L. ji nikdy v životě neviděl, tudíž jeho posudek nemá způsobilost prokázat skutkový stav věci. Žalobkyně tedy žádala žalovanou, aby k tomuto posudku nebylo přihlíženo. Podle žalobkyně žalovaná nezhodnotila u žalobkyně celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 8, kapitoly VI., přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. Denní aktivity jsou těžce omezeny, žalobkyně není schopna téměř vůbec vykonávat pracovní činnosti. Zdravotní i fyzický stav žalobkyně se nadále zhoršil. Žalobkyně není schopna si sama nic obstarat, kamkoli dojet nebo dojít, trpí klinickou fobií z veřejné dopravy, neuvaří si, neobstará se ve smyslu jídla a pití, vyprání si, pověšení prádla, základní věci v domácnosti.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné navrhla důkaz posudkem u příslušné posudkové komise MPSV ČR, rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.
5. Pokud jde o věc samotnou správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 2. 2022 č.j. X, námitky žalobkyně ze dne 21. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 9. 2022 č.j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 7. 12. 2022, ev.č.: SZ/2022/2394-PH-11.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 7. 12. 2022 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
7. Při jednání konaném dne 20. 6. 2023 zástupce žalobkyně setrval na svých závěrech a stanoviscích uvedených v žalobě, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti dalšího lékaře, odbornost-interní lékařství mimo jiné uvedla, že: „x, je posuzována k celoživotní profesi sanitářka, od přiznání invalidity pracovala krátce (2006-2008) jako pedikérka v domově důchodců. Jako částečně invalidní byla posouzena poprvé v roce 2006, tentokrát ještě nebyla významně obézní (vážila 110 kg při 169 cm), příčinou invalidity byl stav po cholecystektomii pro cholecystitidu v roce 2005 komplikovaný cholagogenní sepsi s multiorgánovým selháním. Ke změně invalidity na plnou přistoupeno na základě žádosti v roce 2009, a to pro spafylokokový zánět meziobratlové ploténky v dolním úseku hrudní páteře (Th9/10) s podstatným omezením hybnosti, a to i pro hmotnost, která již dosáhla 145 kg. Po roce 2010 v rámci změny legislativy došlo ke změně plné invalidity na invaliditu ve třetím stupni. Shodně posouzena i při následných 3 kontrolách, přesto, že somatický interní nález byl již bez zjištěné patologie, nebyl zjištěn typický kořenový syndrom, obtížná hybnost byla dána nadváhou a vertebrogenními bolestmi, nikoliv morfologickým postižením nosných kloubů či poruchou plicních nebo srdečních funkcí, šlo tedy o prostou obezitu v soustavně řízení a úspěšné léčbě s mírným jojo efektem. V červnu 2016 vzhledem k operaci, při které plánováno snesení mohutného venter pendulum na podzim 2016 uznána opět plně invalidní. Již při těchto plánovaných kontrolách pokládá PK MPSV, jmenovitě při kontrole v roce 2016, ponechání invalidity III. Stupně za posudkové nadhodnocení.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ je těžká obezita, hmotnostního maxima dosáhla v roce 2011, kdy vážila 191 kg, v průběhu 10 let po abdominoplastice a při řízené redukci v obezitologické poradně (uskutečněno 5 redukčních hospitalizací) došlo ke snížení váhy o přibližně 70 kg s mírným kolísáním, při posledním vyšetření 30. 5. 2022 opětový nárůst na 136 kg. Posuzovaná je diabetička, diagnóza diabetes mellitus II. typu stanovena od roku 2003 do roku 2008 bez medikamentózní léčby, 2008-2010 přechodně na inzulinu – po něm extrémně přibrala na váze, nyní na perorální léčbě a antagonistou GLP – medikuje Ozempic, Glucophage, ale nebylo dosaženo uspokojivé kompenzace. Počínající diabetická polyneuropatie se projevuje palčivými pocity v ploskách nohou a lehce sníženým vibračním citím. Vertebrogenní algický syndrom s přechodným zhoršením bolesti v roce 2008, kdy prodělala zánět meziobratlové ploténky, se prezentuje bolestivou poruchou statodynamiky páteře, svalovou dysbalancí, ale je bez neurodeficitu, a dokonce bez typického kořenového dráždění – při vyšetření neurologa v dubnu t.r. konstatována negativita napínacích manévrů, které by při kořenovém dráždění musely být přítomny, bolesti tlumí analgetiky – užívá Aulin. V péči psychiatra je pro depresivně-úzkostnou symptomatiku jako porucha přizpůsobení na tíživou životní situaci (dvě úmrtí v rodině, zdravotní stav) a finanční situací -§ podána antidepressiva, anxiolytika, doporučena psychoterapie. Pro hraniční hypertenzi nasazena monoterapie. Po prodělané operativní léčbě je stabilizován nález zažívacího ústrojí i ledvin, dietu kromě diabetické neodrží.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určil prvoinstanční posudkový lékař a shodně i posudkový lékař ČSSZ v řízení o námitkách zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 14, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Den změny stupně invalidity stanoven na 25. 10. 2021.

Se zařazením do této položky PK MPSV souhlasí, jedná se o skutečně o monstrózní obezitu s BMI nad 45, toto zařazení ovšem nesplňuje další kritéria – nejde o obezitu vzdorující léčbě na odborném pracovišti, ani o přidružené projevy kardiorespirační nedostatečnosti, nadváha posuzované při podílu vertebrogenního postižení vede k výraznému zhoršení pohyblivosti, ale páteřové postižení na podkladě RTG vyšetřením prokázaných degenerativních změn nevede dle klinického neurologa dosud ke kořenovým zánikovým projevům, parastetické bolesti plosek nohou vznikají v rámci počínající diabetické neuropatie.

Z těchto důvodů PK MPSV posuzuje takto:

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 14, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60 %, nikoliv volbou horní hranice, ale již se zohledněním Interním a neurologických komorbidit volbou bodového středu – 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Den změny stupně invalidity stanoven ve shodě s posudkovým závěrem na první instanci na 25. 10. 2021.

Ke změně stupně invalidity přistupuje PK MPSV nikoliv pro zjištěné zlepšení či dosažení stabilizace onemocnění, (ze subjektivního hlediska se páteřové postižení postupně zhoršuje, a nedošlo ani k ideální kompenzaci cukrovky při zavedené léčbě, nově byla prezentována počínající diabetická neuropatie), ale vzhledem k posudkovému nadhodnocení zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při kontrolách invalidity, nejpozději do roku 2016.

Kontrolní prohlídka nebyla stanovena.“

13. Z posudku posudková komise MPSV ze dne 7. 12. 2022 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
14. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 7. 12. 2022 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně